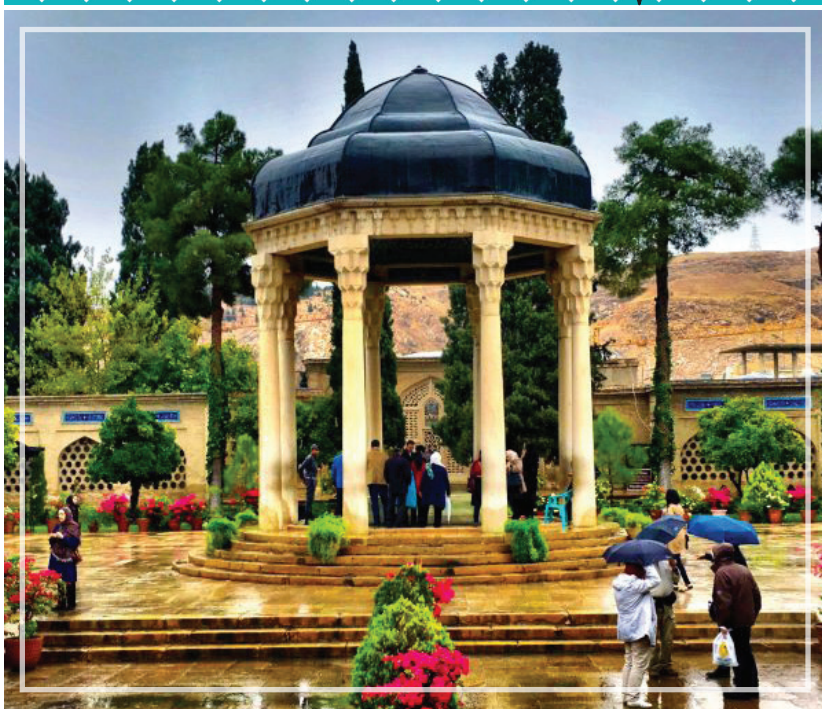

نشریه آینه دار خیبری

- ۲ ساخت بنای مرکز حافظ شناسی
- ۶ پیدا شدن نسخه‌ی قدیمی دیوان حافظ
- ۷ حافظ و مسئله‌ی ترجمه‌پذیری غزلیات
- ۱۱ گفت‌وگوی اختصاصی با استاد دکتر اصغر دادبه
- ۶ سومین پژوهانه‌ی کرسی پژوهشی حافظ
- ۸ کار سبک باران «خوش روانی» نزد حافظ (رهیافتی معنا - زیباشناختی)
- ۱۶ معرفی کتاب «زندگی حافظ شیرازی»

زمستان ۱۳۹۸
شماره

۴

مطلع سخن

بفرمایید فروردین شود اسفندهای ما
نه بر لب، بلکه در دل گل کند لبخندهای ما
بفرمایید هر چیزی همان باشد که می‌خواهد
همان، یعنی نه مانند من و مانند‌های ما
بفرمایید تا این بی‌چراغ‌کار عالم؛ عشق
رها باشد از این چون و چرا و چندهای ما
(قیمر امین پور)

روزهای پایانی اسفند و هنگام خداحافظی با سال ۱۳۹۸ درمی‌رسد، خاصه اکنون که صبا مژده‌ی فروردین داد. اما این روزها در کنار همه‌ی کارها، اعتمادها، توکل‌ها و البته رعایت‌ها بازم باید به پناهگاه شعر و معرفت رفت و آموخت که می‌شود برای زیبایستن، برای نگرش ناب به هستی و پرورش منش‌های ارزنده، خوشه‌چین خرمن بزرگان فرهنگ شد.

روزهای ادب و زیرساخت رشد و شوکت تاریخ و تمدن است و شاعران و نویسندگان بی‌گمان در این میان نقشی مانا و برین دارند، بنابراین در این شماره با خوانندگان حافظ‌دوست و ادب‌پرور در زمینه‌ی فرهنگ سخن باید گفت.

این واژه که از قضا، هم در جهان گفتاری و هم در جهان نوشتاری پربسامد است؛ شوربختانه کارکرد یا گونه‌ی رفتاری اش در میان ما کم‌رنگ است و گرنه همه‌ی ما به ارج پایگاه فرهنگ واقف، اما از بی‌فرهنگی هم شاک‌ی هستیم.

حافظا علم و ادب ورز که در مجلس شاه
هر که را نیست ادب لایق صحبت نبود

بر بساط نکته‌دانان خودفروشی شرط نیست یا سخن دانسته‌گو ای مرد عاقل یا خموش

و اگر به ارزش دوستی باید پایبند بود:

عاشق شو ار نه روزی کار جهان سرآید ناخوانده نقش مقصود از کارگاه هستی

و نمونه‌هایی بی‌کران از فرهنگ پروری حافظ و دیگر بزرگان کوی ادب.

ضمن تبریک پیشاپیش سال نو، امید است در این روزها با امیدی سرشار، سختی‌های قرنطینه و درخانه‌ماندن سپری شود و با احتیاط گسترده و رعایت بهداشت و بیش از همه توکل به حضرت دوست، شاهد فصلی سبز و دلنشان در بهارن ۱۳۹۹ باشیم.

سیدمحمدهادی حسینی
مدیر روابط عمومی مرکز حافظ شناسی

جدا از آنچه در حوزه‌ی وظایف و مسئولیت‌ها، یک جامعه با آن روبه‌روست؛ هرچه گستردگی فرهنگ در لایه‌های همگانی شکل گیرد، اهداف فرهنگی زودتر و ساده‌تر در دسترس قرار می‌گیرد.

اکنون اگر موزون ترومیزان ترنگاه شود، می‌توان گفت که پیوند با ادب، زمینه‌ی اصلی پیوند با فرهنگ است و هر که با شعر شاعران فاخر هم‌نشینی پیشه کند، به تعبیر بزرگ‌ترین فرهنگ‌پژوهان، فرهنگی‌تر زندگی می‌کند؛ چون همه‌ی عناصر فرهنگی مانند دانش، دین، ارزش، هنر، زیبایی و جزاین‌ها در شعر و اندیشه‌ی بزرگان ادب و گرانسنگی چون حافظ به زیبایی و دلزایی حضور و وجود دارند.

اگر سخن از هنر است:

قلندران حقیقت به نیم جو نخرند
قبای اطلس آن کس که از هنر عاری است

یا اگر سخن از دانستن است: